

Dmitri Manuisky

III/15/2
859

1883'te Ukraynalı bir Ortodoks köy papazının oğlu olarak doğdu. St. Petersburg Üniversitesi'nde okudu. 1903'te RSDİP'ne girdi ve 1904'te Rus-Japon savaşında ilk kez Çar polisine tutuklandı. 1905-6'da St. P'ta, Dvinsk'te ve Kronstadt'ta Foma takmaadını kullanan bir Bolşevik militanıydı. Pet. Bolşevik Komitesi'nin üyesi olarak tutuklandı ve sürgüne gönderildi, ama kağıtları kaktı ve 1907'de Batı Avrupa'ya gitti. Otzovist'ler sentler ayık Bolşevik grubuna katıldı ve onların çıkardığı Vpered (İleri) gazetesine yardım etti. Birinci Dünya Savaşı'nın başından itibaren enternasyonalist ve pasifist bir tutum takındı ve (Bezobotny; takmaadıyla) Paris'teki Rus Sosyalist-enternasyonalistlerinin Golos (Ses) ve Nase Slovo (Sözümüz) gazeteleriyle işbirliğine girdi; ayrıca Lenin bunları oportünist ve sağcı diye sertlikle eleştiriyordu.

1917ubat devriminden sonra, 'İsviçre'den Rusya'ya döndü. (Lenin'in -mülkiyet-kiminden sonra) Alman İmparatorluğu

860

topraklarını aşan ikinci Rus konvoyunda, Martov ve Paros Rus basınında birliği yaptığı öteki enternasyonalistlerle birlikte idi. Petrograd'da, Trocki'nin başkanı-
 gındaki, Bolşeviklerle Menshevikler arası-
 da bir orta konum tutan "Mejraion-
 tay" grubuna katıldı. Bolşevik partisinin
 1917 Ağustosundaki 6. kongresinde, bu
 grup Lenin'in partisine kabul edildi.

Ekim devrimi sırasında, Mannilsky Krast-
 noye Selo'da sosyal komiserdi; Bolşevik
 zaferinden sonra, Lenin Halk Komiserliği
 kollezyonuna üye oldu.

1919 başlarında, Komünistler ismi
 ilk uluslararası görevine atandı: Inessa
 Armand'la birlikte, Rus Kızıl Haç dele-
 gasyonu üyesi kısvesi altında Paris'e
 gönderildi. Fakat Molo-ki-Barus'de
 gözaltına alınarak Fransa vb. ülkeler-
 deki Komünist gruplarıyla temas kur-
 maktan vazgeçti. Sovyet Rusya'ya
 dönmeye, siyasal ödevlerle Ukrayna'ya
 yollandı. 1920'de Ukrayna devrim komi-
 tetosü üyesi, sonra da Ukrayna hükü-
 meti'nde tarım komiseri [bakanı] oldu.

Yine aynı yıl, Komintern'in II. Kongresine Bolşevik delegasyonu üyesi olarak katıldı.

1921'de ^{hem} UKP MK sekreteri, hem de Komünist gazetesi'nin yayını yönetiyordu. Komintern'in III. Kongresinde Ukrayna delegesi oldu ve bu toplantının onbeş sekreterliğinden birine atandı.

1922'de Moskova'da Lenin tarafından kabul edildi ve Ekimde toplanan FKPK'nın Paris Kongresi'ne Komintern temsilcisi olarak gönderildi. Dönüşünde de, Komintern'in IV. Kongresine katıldı. Az sonra, Komintern onu [Beruzzi takmaadıyla] İtalya'ya, 1923 Haziranında da AKP'nin Frankfurt şubesi için [Ivanov takmaadıyla] kongresine yolladı. 1925 Temmuzunda [Samvely takmaadıyla] bir sonraki AKP Kongresinde yine Komintern temsilcisi olarak bulundu.

1924 Haziran ve Temmuzundaki Komintern'in V. Kongresinde, milliyet sorunu üzerine raporörlük, çeşitli komisyonlara da başkanlık yaparak önemli bir rol oynadı. KEYK'na ve bu kurulu Başkanlığına üye seçildi ve Komintern'in Mayıs 1943'teki dağılına kadar bu makamlarda kaldı. KEYK'nın 7. genişletilmiş plenumu (1926 Kasım ve Aralık aylarında toplanan)

862 DM 4

munda (*Zinoviyev'in Komintern'den atılmasını anaylayan) Komintern'in politik Sekretaryasına üye oldu ve bu görevini de Komintern'in sonuna kadar yürüttü. 1924'te FrKP nezdinde Kremlin[?] temsilciliği görevini Trocki'den devraldı ve bu sıfatla 1924-31 yılları arasında Paris'e birçok ziyaretlerde bulundu. (gitti.)

Kamlayını gizleyerek 1927 yılında Komintern'in Batı Avrupa Bölgesi'nin (WEB) asıl ismi gizlice Berlin'e Komintern'in 1928'deki VI. Kongresinde Sovyet Rusya'nın ve RK(B)P'nin durumu hakkında rapor okudu ve KEYK Presidyumuna yeniden sesildi. Bukharin'in devrimcesinden ve Molotov'un kısa süreli Komintern dışarılarından sonra, RK(B)P'nin Komintern'deki başlıca sözcüğü oldu. 1929'dan 1933'e, KEYK'nun genişletilmiş plenumlarında başlıca fikir, aydın: Kremlin (yani Stalin) adına, raporlar veriyor ve muhabelelerde bulunuyordu.

Komintern'in 1935'teki VII. Kongresinde, bütün makamlarına yeniden sesildi. Stalin'in tasfiyelerinden kurtuldu ve 1939

863 DM 5
Martunda ki RK(B) P'nu 18. Kongresine
Komintern hakkında rapor verdi ve parti
MK'ne yeniden seçildi. Jdanov'la birlikte
Komintern'in dağıtılma kararını hazırlayan
Bolşeviklerden biri olduğu 1943 Mayısına
kadar bu örgütü yönetti.

1944'te Ukrayna hükümetinde
Başbakan yardımcısı ve İçişleri Bakanı
aldı. 1945'te San Francisco'da BM'in
kuruluş konferansında hazır bulundu.
1946'da Paris Barış Konferansı Sovyet
delegeleri arasındaydı. Savaş ardarda
BM'in dört temel kuruluşuna katıldı.
1950'de resmî bir açıklama yapılmaksızın,
adı Ukrayna hükümet üyeleri listesinde
çıkarıldı; 1952 Ekiminde RK(B) P'nu
19. Kongresinin sonunda seçilen MK'nde
de artık yoktu. Ancak 1953'te, Stalin
öldükten sonra, Sovyet hükümeti ona bir
uzun verdi. Savaş Mammilsky hastalığında ve
emekliye ayrıldı. 1959'da öldü. Bir Komün-
tern ileri geleni olarak geçirdiği uzun hiz-
met süresinde birçok makale ve risaleler
yazdı.